

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ
ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ - ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΑΓΓΕΛΟΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ,
ΓΑΒΡΙΗΛ, ΓΑΒΡΙΕΛΑ, ΜΑΤΙΝΑ, ΜΙΧΑΗΛ,
ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΣΤΑΜΑΤΗΣ, ΣΤΑΜΑΤΙΑ,
ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

392: Ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Μέγας Θεοδόσιος καταργεί με διάταγμά του την ειδωλολατρία και απαγορεύει την προσέλευση σε ειδωλολατρικούς ναούς.

1901: Βίαιες συμπλοκές ξεσπούν στο κέντρο της Αθήνας, με αφορμή τη μετάφραση του Ευαγγελίου στη δημοτική από τον Αλέξανδρο Πάλλη (Ευαγγελικά). Κατά τις συγκρούσεις σκοτώνονται 8 άνθρωποι και τραυματίζονται 80. Η Δημοτική θα αναγνωριστεί ως επίσημη γλώσσα του ελληνικού κράτους 75 χρόνια αργότερα.

1917: Το συμβούλιο των κομισάριων του λαού αναλαμβάνει τη διακυβέρνηση της Ρωσίας, μετά την επικράτηση της Οκτωβριανής Επανάστασης. Πρόεδρος αναλαμβάνει ο Λένιν, κομισάριος Εξωτερικών ο Τρότσκι και κομισάριος των Εθνοτήτων ο Στάλιν. (26 Οκτωβρίου 1917 με το παλιό ημερολόγιο)

1923: Αποτυχημένο πραξικόπημα του Χίτλερ στο Μόναχο, που έμεινε στην ιστορία ως το Πραξικόπημα της Μπιρραρίας.

1961: Ο Γεώργιος Παπανδρέου κηρύσσει τον ανένδοτο μετά τις εκλογές βίος και νοθείας.

1963: Ορκίζεται η πρώτη κυβέρνηση Κέντρου υπό τον Γεώργιο Παπανδρέου ως πρωθυπουργό και υπουργό Παιδείας

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1656: Έντμουντ Χάλεϊ, βρετανός αστρονόμος και μαθηματικός, που υπολόγισε τη τροχιά ενός κομήτη και του έδωσε το όνομά του (Κομήτης του Χάλεϊ). (Θαν. 14/1/1742)

1847: Μπραμ Στόκερ, βρετανός συγγραφέας. (Ο Δράκουλας) (Θαν. 20/4/1912)

1895: Φώτης Κόντογλου, αγιογράφος και λογοτέχνης από τις Κυδωνιές (Αϊβαλί) της Μικράς Ασίας. (Θαν. 13/7/1965)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1674: Τζον Μίλτον, άγγλος ποιητής. (Paradise Lost) (Γεν. 9/12/1608)

2005: Αλέκος Αλεξανδράκης, ηθοποιός. (Γεν. 27/11/1928)

2006: Μπέιζλ Πολιντούρις, (Βασίλης Πολυδούρης), ελληνικής καταγωγής αμερικανός συνθέτης κινηματογραφικής μουσικής. (Γεν. 21/8/1945)

Τα Ευαγγελικά ή Ευαγγελιακά

Ένα χρόνο μετά την οδυνηρή ήττα στον ελληνoturκικό πόλεμο του 1897, η Ελλάδα πορεύεται ακροβατώντας ανάμεσα σε δύο γλώσσες, την καθομιλουμένη και την καθαρεύουσα. Ο εκδημοκρατισμός του εκπαιδευτικού συστήματος κρίνεται αναγκαίος και η αρχή επιχειρείται με τη μετάφραση του Ευαγγελίου στη Δημοτική. Η πρώτη απόπειρα γίνεται το 1898, όταν η βασίλισσα Όλγα δίνει τη σχετική εντολή στη γραμματέα της Ιουλία Σωμάκη (κατόπιν Καρόλου), προκαλώντας τη μήνη των αρχαϊστών.

Στις 9 Σεπτεμβρίου 1901 η εφημερίδα Ακρόπολις αρχίζει να δημοσιεύει σε συνέχειες το Κατά Μαθαίον Ευαγγέλιο σε μετάφραση του Αλέξανδρου Πάλλη, υπό τον τίτλο «Το έργο της Βασιλίσσης η «Ακρόπολις» το συνεχίζει». Η αντίδραση των καθηγητών και φοιτητών της Θεολογικής Σχολής είναι άμεση, ενώ στα πρωτοσέλιδα διαφόρων εφημερίδων οι δημοτικιστές εμφανίζονται ως άθεοι, προδότες και Σλαύοι, λόγω της καταγωγής της βασίλισσας. Στις 17 Οκτωβρίου η Ιερά Σύνοδος καταδικάζει κάθε μετάφραση ως «βέβηλον» και λόγω των ραγδαίων εξελίξεων στις 20 Οκτωβρίου η «Ακρόπολις» διακόπτει τη δημοσίευση της μετάφρασης.

Εμπρηστικά δημοσιεύματα, διαδηλώσεις

και επιθέσεις κατά της εφημερίδας είναι ενδεικτικά του κλίματος φανατισμού που επικρατεί της επόμενες ημέρες.

Στις 8 Νοεμβρίου διοργανώνεται μεγάλο συλλαλητήριο στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου, με αίτημα τον αφορισμό των μεταφραστών. Κατά τις συγκρούσεις με την αστυνομία που ακολουθούν, νεκροί πέφτουν τρεις φοιτητές και πέντε πολίτες (Ν. Πάνστρας, Α.

Παπαναστασίου, Ε. Παπαντωνίου, Ε. Δράκος, Ι. Διβάρης, Φ. Ρήγος, Ι. Στεφανίδης, Στράτος, αγνώστων λοιπών στοιχείων), ενώ άλλοι 70 τραυματίζονται.

Για λίγες ακόμη ημέρες, οι φοιτητές θα παραμείνουν οχυρωμένοι στο πανεπιστήμιο, ενώ υπό το βάρος των εξελίξεων παραιτείται η κυβέρνηση Θεοτόκη και η βασίλισσα Όλγα φεύγει για λίγο από την Ελλάδα.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Η ΑΥΓΗ

Όλο και περισσότεροι εκτός των τειχών

Ο ένας μετά τον άλλον οι διεθνείς οργανισμοί επιβεβαιώνουν την κοινή εμπειρία ότι στη χώρα μας συντελείται κοινωνική καταστροφή και ανθρωπιστική κρίση. Προχθές ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας προειδοποιούσε για την υποχώρηση του επιπέδου περίθαλψης στη χώρα μας. Χθες ο ΟΟΣΑ κατατάσσει την Ελλάδα στις είκοσι λιγότερο ευημερούσες χώρες - μέλη του. Για τη χώρα μας ισχύει η επιβαρυντική συνθήκη ότι μεταβαίνουμε από τη χορεία των ευημερούντων κρατών σε εκείνα όπου ενδημεί η δυσπραγία. Σε αντίθεση π.χ. με τη Βραζιλία, που η θέση της βελτιώνεται παρ' ότι παραμένει στην τελευταία εικοσάδα.

Το κοινωνικό ανάγλυφο της χώρας μας αντιστρέφεται. Ενώ ήμασταν στην κατηγορία των χωρών όπου τα δύο τρίτα των κατοίκων συμμετείχαν, με διαβαθμίσεις μεν, αλλά σε ανεπτυγμένο επίπεδο ζωής, μετά την κρίση και τα Μνημόνια η Ελλάδα μετετάγη στις χώρες όπου τα δύο τρίτα των κατοίκων σπρώχνονται εκτός των τειχών της ευημερίας και μόνο το ένα τρίτο, συνεχώς μειούμενο κι αυτό, συμπεριέχεται

ένα ανεπτυγμένο επίπεδο ζωής. Πρόκειται για διαρθρωτικού τύπου υποβάθμιση της χώρας, που δεν αντιστρέφεται, αντιθέτως επιδεινώνεται εάν συνεχιστεί η εφαρμογή των μέτρων του μονοδρόμου.

Η εικόνα της Ελλάδας θυμίζει ολόένα και περισσότερο χώρες στην περιφέρεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη μεθόριο του ευρώ. Παρά την υποβάθμισή τους, οι χώρες αυτές δεν δείχνουν να συνταράσσονται από μόνιμες και οργανωμένες συλλογικές δράσεις αντίστασης. Η εξέλιξη αυτή αντικατοπτρίζει το επίπεδο της κοινωνικής οργάνωσης και την ποιότητα της συλλογικής συνειδητοποίησης. Κυρίως όμως προειδοποιεί για τις συνέπειες της κρίσης απροσώπησης. Μπορεί να μην απασχολούν τα δελτία των οκτώ, αλλά συντελούνται υπόγειες κοινωνικές διεργασίες, που αναζητούν να βγουν στο φως και να καθορίσουν τη δημοκρατική και παραγωγική ανασυγκρότηση των χωρών τους.

Η ανατροπή της λιτότητας και η βαθμιαία διαμόρφωση μιας νέας συλλογικής διεκδίκησης

για την ανάπτυξη της χώρας αποτελούν προϋποθέσεις ωρίμανσης της κοινωνικής κινητικότητας. Στις εκλογές, όπως φάνηκε πέρυσι τον Ιούνιο, οι εκατομμύρια περιθωριοποιημένοι άνθρωποι συνειδητοποιούν τη δύναμη της ψήφου τους. Γι' αυτό και οι κυρίαρχες ελίτ κάνουν το παν για να μην εκφραστεί, σε συνθήκες πολιτικής ομαλότητας, αυτή η ενδιάθετη κοινωνική πραγματικότητα.

Παρά τη δύναμή της, η ψήφος δεν είναι αρκετή. Δεν αποδεικνύεται σταθερή, αν δεν είναι αποτέλεσμα κοινωνικών αγώνων και συλλογικών συνειδητοποιήσεων. Οι εξουσίες των Μνημονίων δεν θα πέσουν σαν ώριμο φρούτο, δεν θα υποκύψουν στη δύναμη των ψηφοφόρων του καναπέ, όσο πολλοί κι αν είναι αυτοί. Η σημερινή απεργία, μέσα στις αντιφάσεις και δυσκολίες, μπορεί να αποτελέσει αφετηρία για τη σταδιακή ανασύνταξη των κοινωνικών αντιστάσεων. Αφετηρία για να τεθεί και πάλι με όρους κινήματος το πρόβλημα της εξουσίας και με όρους πολιτικής αλλαγής το πρόβλημα των διεκδικήσεων.

ΤΑ ΝΕΑ

Ο ΦΟΡΟΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

«Να περάσει ο φόρος ακινήτων στους δήμους»: με τη σκέψη που εξέφρασε στη συνέντευξή του στο Mega, ο Πρωθυπουργός ανοίγει ένα ευαίσθητο θέμα, που αγγίζει τον πυρήνα της λειτουργίας της κυβέρνησης και της Αυτοδιοίκησης. Εν ολίγοις, ο κ. Σαμαράς προτείνει την αντικατάσταση μεγάλου μέρους της κρατικής επιχορήγησης προς τους δή-

μους με τα έσοδα του νέου φόρου ακινήτων.

Πίσω από τις μεγάλες δυσκολίες στην υλοποίηση μιας τέτοιας κίνησης — οι δήμοι δεν διαθέτουν εισπρακτικούς μηχανισμούς και επομένως θα κινδυνεύσουν να μείνουν χωρίς έσοδα — υπάρχει και κάτι ριζοσπαστικό: ο κ. Σαμαράς μιλάει για έναν φόρο ιδιοκτησίας που θα είναι ανταποδοτικός — και πραγματικά,

μόνον η Αυτοδιοίκηση με οικονομική αυτοδυναμία μπορεί να εγγυηθεί κάτι τέτοιο.

Επίσης, θα υπάρξει ένα πολύ μεγάλο, παράπλευρο όφελος: οι δημοτικοί άρχοντες θα γίνουν πολύ πιο υπεύθυνοι στην οικονομική διαχείριση — μιας και θα έχουν να δώσουν λόγο στους δημότες τους για τη φορολογία που θα τους έχουν επιβάλει!